

[Bernhard Baunsgaard]

res skattesystem, der er gennemført, siden kildeskatten blev indført. Det fik vi også for de 7 mia kr. Det er jo det, som ministeren nu foreslår at vi skal overføre til fradragene. Det er forkert at påstå, at vi ikke fik noget for det.

Må jeg så takke ministeren for de ord, der kom om, at det sådan set også var meningen, at regeringen med sit udspil ville prøve at ramme de samme skattelettelser som de radikale. Så håber jeg, at det næste, ministeren vil bemærke, er, at man også vil bruge de midler til at opnå dette resultat, der er de nemmest overskuelige, sådan at borgerne igen kan se, hvad vi gør ved dem og deres skat. Det er en forlængelse af proportionalstrækket og en omlægning af fradraget, sådan som vi har foreslået det, så at fradrag bliver lige meget værd for folkepensionist og direktør, og ikke som i dag, hvor folkepensionisten ikke har ret meget mere end halv gavn i sparet skat af et fradrag, sammenlignet med direktøren.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kunne have lyst til at sige til skatteministeren, der sagde, at socialdemokratiet aldrig – og han gentog det vist – ville være med til at ramme parcelhusejerne med den mindre indtjening, at nu er der jo et udmærket bilagsmateriale i oplægget.

Hvis man ser på eksempel 2 med en lønmodtager med 95.000 kr., så kommer man til det resultat, at der ikke bliver stor forskel efter det nye forslag. Han skal kun betale 312 kr. mere om året. Nu er der jo det ved den slags beregninger, hvor man bare fører tiden frem, men ikke fører indkomstudviklingen frem, at man kan få alt det gode ud af det, man vil. Så kunne jeg jo postulere herfra, at vi virkelig har fået en gigantisk skattelettelser for alle små indkomster. For 10 år siden var indkomster på 20.000 kr. beskattet ganske pænt. I dag er det ikke ret mange kroner, der skal betales i skat af en indkomst på 20.000 kr.

Hvis man altså ville vise det rette billede, så var man nødt til at føre indkomstudviklingen frem, og så ville man nå frem til, at for så vidt angår eksempel 2 skulle man i 1984 efter den almindelige nutidige udvikling på disse områder komme frem til 160.000 kr. i lønindkomst plus 15.000 kr. tillagt for leje-

værdi. Så kunne man derefter beregne, hvilken skat der skal betales i forhold til den skat, der betales i dag, og hvilke forbrugsmuligheder man har i forhold til de forbrugsmuligheder, man har i dag, med den udvikling, der i øvrigt er på disse områder i samfundet. Så fik man et ærligt eksempel. Når eksemplet laves på denne måde, kan man jo bare tage en hvilken som helst gruppering og finde frem til, at det ville være en fordel, fordi man ikke tager indkomstudviklingen, men kun tidsudviklingen med og derfor når til et fejlagtigt resultat.

Der var andre ting, jeg kunne ønske at knytte bemærkninger til. Der var hr. Glensgård, der snakkede så pænt om lille Peter, som nu skulle til at betale skat efter vores forslag, og han sagde, at det ville blive et farligt mas. Nu må jeg lige først indskyde til hr. Glensgård – hvis han i øvrigt er her – at lille Peter efter vort forslag får 6.000 kr. i forvejen. Det vil sige, at det er de penge, han får ud over 6.000 kr., som han bliver beskattet af.

Efter det, jeg i øvrigt hører fra fremskridtspartiet om, at de ønsker, at staten til dem, som har betalt for meget i skat, skal betale den sidste øre tilbage – ikke engang 5 kr. kan den få lov til at undlade at betale tilbage – så er det altså ikke altid de administrative konsekvenser, man harcelerer over, for i alt fald her ønsker man jo selv at skabe administrative konsekvenser.

På den anden side må jeg sige, at alle jo er registreret, så det bliver ikke vanskeligt, hver gang man udbetaler noget, at trække en bestemt procent. Det skaber ingen som helst problemer, og det er et udmærket system, som skatteministeren bare ikke, synes jeg, honorerede. Han gav jo venstresocialisterne pæne roser, fordi de fremførte deres synspunkt. Vi fremførte også vores synspunkter, men som sædvanlig, når jeg taler, har ministeren andet for, og så hører han selvfølgelig ikke de guldkorn, som kunne være ganske nyttige for en skatteminister at få med.

Hvis skatteministeren i øvrigt har tid, vil jeg sige, at den høje marginalbeskatning og rente skaber værdistigninger. Det er det, der er grundlaget for værdistigningen. Fjerner man renteproblematikken, så får man ikke værdistigninger, så enkelt er det, selvfølgelig sammenholdt med inflationen, men den vil jo falde samtidig. Der ville ikke forekomme